

صرف پیدا کردن و دیدن حضرت مهدی عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف مهم نیست، آقایی گفته بود: شاید شما هم به خدمت آن حضرت مشرف شده‌اید و خیلی‌ها مشرف شده‌اند. اگر مشرف شدید، به آن حضرت نگویید: «از خدا برای من زن، خانه، دفع فلان بیماری و یا امراض خصوصی و... بخواه»، زیرا این‌ها چندان اهمیت ندارد. هم چنین آقای دیگری گفت: در اعتکاف مسجدکوفه آن حضرت را در خواب دیدم که به من فرمودند: «این‌هایی که به این‌جا (مسجد کوفه) آمده‌اند، از مؤمنین خوب هستند، ولی هر کس حاجتی دارد و برای برآورده شدن حاجت خود آمده است. مانند، خانه، فرزند و... هیچ کدام برای من نیامده‌اند.» البته محتاج به خواب هم نیست، مطلب همین‌طور است و هر کدام در فکر حواشی شخصی خود هستیم، و به فکر آن حضرت که نفعش به همه برمی‌گردد و از اهم ضروریات است نیستیم!

مهم‌تر از دعا برای تعجیل فرج حضرت مهدی

عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف، دعا برای بقای ایمان و ثبات قدم در عقیده و عدم انکار آن حضرت تا ظهور او می‌باشد؛ زیرا مردن، تنها قطع حیات دنیای چند روزه فانی است؛ اما بیرون رفتن از عقیده صحیح، موجب هلاکت ابدی از حیات جاوید آخرت و خلود در جهنم است، لذا حضرت امیر علیه‌السلام در لیلۃ‌المبیت از رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می‌پرسد: «أفی سلامة من دینی؟»،

آیا دین من سالم خواهد بود؟ یعنی از استقامت در دین و ثبات ایمان و عقیده تا مرز شهادت راکه از خود شهادت بالاتر است، از آن حضرت سؤال می‌کند.

این دعا خیلی عالی است که دستور داده شده است در زمان غیبت خوانده شود، که: «یا الله یا رحمان یا رحیم! یا مقلب القلوب، ثبت قلبی علی دینک.»،

بحارالانوار، ۵۲/۱۴۸:

ای خدا، ای رحمت گستر، ای مهربان، ای گرداننده دل‌ها، دل مرا بر دینت ثابت و استوار بدار.

با توبه از گناهان، خود را برای ظهور حضرت حجّت عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف آماده کنیم! اگر ظهور حضرت حجّت عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف نزدیک باشد،

باید هر کس خود را برای آن روز مهیا سازد، از جمله این‌که از گناهان توبه کند. همین توبه باعث می‌شود که این همه بلاهایی که بر سر شیعه آمده است، که واقعا بی سابقه است، و بلاهای دیگری که تا قبل از ظهور آن حضرت می‌آید، از سر شیعه رفع و دفع گردد.

حضرت حجّت عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف از ما التماس دعا دارد!

همه برای برآورده شدن حاجت شخصی خود به مسجد جمکران می‌روند، و نمی‌دانند که خود آن حضرت چه التماس دعایی از آن‌ها دارد که برای تعجیل فرج او دعا کنند! چنان‌که به آن آقا، شیخ ابراهیم حابری رحمه‌الله‌علیه در حال اعتکاف در مسجدکوفه فرموده بود: این‌ها که به این‌جا آمده‌اند، دوستان خوب ما هستند، و هر کدام حاجتی دارند: خانه، زن، فرزند، مال، ادای دین؛ ولی هیچ‌کس در فکر من نیست!

آری، او هزار سال است که زندانی است، لذا هر کس که برای حاجتی به مکان مقدسی مانند مسجد جمکران می‌رود، باید که اعظم حاجت نزد آن واسطه فیض، یعنی فرج خود آن حضرت را از خدا بخواهد.

کسانی منتظر فرج هستند که...

هر دقیقه‌ای که می‌گذرد جایگزین و عوض ندارد، از دست رفته و گذشته است و دیگر بر نمی‌گردد. ای کاش اگر خانه و در خانه را نمی‌دانیم، کوچه را می‌دانستیم! حاج محمدعلی فشنندی رحمه‌الله‌علیه هنگام تشرّف به محضر حضرت صاحب عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف عرض می‌کند: مردم دعای توسل می‌خوانند و در انتظار شما هستند و شما را می‌خواهند، و دوستان شما ناراحتند. حضرت می‌فرماید: دوستان ما ناراحت نیستند!

به فکر حضرت مهدی علیه‌السلام نیستیم!

ای کاش می‌نشستیم و درباره این‌که حضرت غایب علیه‌السلام چه وقت ظهور می‌کند، با هم گفت‌وگو می‌کردیم، تا حداقل از منتظرین فرج باشیم. اشخاصی را می‌خواهند که تنها برای آن حضرت باشند. کسانی منتظر فرج هستند که برای خدا و در راه خدا منتظر آن حضرت باشند، نه برای برآوردن حاجات شخصی خود. چرا ما حداقل مانند نصاری که در مواقع تحیر با انجیل ارتباط دارند، با آن حضرت ارتباط برقرار نمی‌کنیم؟!

ما امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف را خانه‌نشین کرده‌ایم! عرق ایمانی ما کجا و منزلت ایمانی امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف کجا؟! اگر ما در نزد او کافر به

مثل آن‌ها هستیم. باید مجالسی تشکیل دهیم و با رفا و اصداقاً بنشینیم و مذاکره کنیم که به چه راهی می‌شود به آن حضرت رسید و با آن حضرت رابطه داشت؛ زیرا بلاکلام هر فیضی به ما می‌رسد چه خصوصی و چه عمومی و چه داخلی و یا خارجی، و چه جسمانی و چه روحانی فقط از ناحیه همان یک فیض است و توجه به همه ائمه علیهم‌السلام هم به او راجع می‌شود؛ لذا شخصی به حضرت رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله توسل نمود و حضرت رسول صلی‌الله‌علیه‌وآله او را به فلان امام و فلان امام و در آخر به امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف حواله داد.

اهمیت دعا برای تعجیل فرج

مداحی که حال خوبی هم دارد، به خدمت صاحب‌الامر عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف رسیده و آن حضرت به او فرموده است: بعد از صلوات بر محمد و آل محمد علیهم‌السلام گفته شود: «وعجل فرجهم.» البته معلوم است که دعا کردن برای فرج مطلوب است. اگر ما برای تعجیل فرج دعا نکنیم، یا در دعا کردن جدی نباشیم، یا آثار جدیت در ما نباشد، به ضرر دنیای ما هم خواهد بود، چه رسد به آخرت؛ و از شروط استجاب دعا، توبه از معاصی است.

خلاصه این‌که: اگر در دعا کردن برای فرج قاصر باشیم، یا در آن تساهل و تکاسل و سهل‌انگاری و سستی کنیم و این مطلب را جداً نخواهیم، در حقیقت دنیا، دنیایی نخواهند داشت، چنان‌که می‌بینیم کفار، آن‌ها را مال المصلحه خود و متعدد و متفرق کرده‌اند و هر کدام از آن‌ها که مخالف منافع آن‌ها است، دیگران را به جان او می‌اندازند و خودشان کنار می‌نشینند، و سرانجام هر طرف پیروز شد، به سود کفار خواهد بود.

دروغگویان مفتضح می‌شوند!

در روایات آمده است: «در زمان حضرت صاحب عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف شصت کذاب خارج می‌شوند که هر کدام مدعی امامت یا بابیت و نیابت او هستند.» رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله: «لا تقوم الساعة حتی یخرج المهدی حتی یخرج ولدی، ولا یخرج المهدی حتی یخرج ستون کذابا کلهم یقول: أنا نبی.»؛ (قیامت به پا نخواهد شد تا این‌که فرزندان مهدی عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف قیام کنند، و او قیام نخواهد کرد تا این‌که شصت کذاب که

همگی می‌گویند: ما پیامبریم، قیام کنند.) الارشاد، ج ۲/ص ۲۷۱؛ ولی به فضل خدا دروغ آن‌ها آشکار می‌گردد و به هیچ کدام اعتماد نمی‌شود و اهل بصیرت می‌فهمند که حضرت، حق است. گویا وقتی حضرت می‌آید، می‌فرماید: «أیها الناس، إنی أنا الصاحب الذی کنتم به تنتظرون.» ای مردم، من همان کسی هستم که انتظارش را می‌کشیدید.

و بعد از اتمام حجّت، کراماتی از او می‌بینند و کذب مدعیان روشن می‌شود.

زمان ظهور، زمان دارایی محض است

زمان ظهور، زمان دارایی محض است. در روایت است: «تظهر الأرض کنوزها»، بحارالانوار، ۵۲/۳۳۷؛ زمین، گنج‌هایش را آشکار می‌سازد.

احتمال دارد معادن را هم شامل بشود، نه تنها آن‌چه مردم در زیر زمین پنهان کرده‌اند. گنج‌های زیر زمین از عجایب است. معادن و گنج‌هایی که هنوز کشف نشده، همگی در زمان ظهور حضرت صاحب‌الامر عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف ظاهر می‌شود.

نحوه دعا کردن برای فرج و شرایط و موانع آن

دوستان آن حضرت عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف باید دو مطلب مهم را رعایت کنند:

یکی این‌که، در شاداید برای فرج دعا کنید، که خود همین مژده‌های است برای این‌که شاداید به فرج متصل است.

دیگر این‌که، دعا کنید که ظهور آن حضرت برای اهل ایمان، همراه با عافیت باشد، و تا وقت ظهور با وجود بلاها و شاداید، ثابت قدم و استوار در دین و عامل به تکلیف باشند؛ زیرا ما هیچ ندیده و نخوانده بودیم که

بین برادرها، هشت سال جنگ ادامه پیدا کند، آن هم چه جنگی! بر سرشان در خانه‌ها آتش، بمب و موشک باران حتی برای آن‌ها که به جنگ نرفته و در جبهه حاضر نشده‌اند.

خدا کند ظهور آن حضرت زود و قریب، و با عافیت اهل ایمان همراه باشد!

«واجعل لنا فی ذلک الخیرة والعافیة»، مشابه این جمله در دعای روز غدیر آمده است.

خدا! این [ظهور] را برای ما مایه خیر و عافیت بگردان.

زیرا ما ایمان میثم تمار، یکی از شیعیان و خواص حضرت علی علیه‌السلام که در راه آن حضرت به دار آویخته شد و دست و پا و زبان او را قطع نمودند، را نداریم که هر چه بلا شدیدتر می‌شد، ایمانش قوی‌تر می‌شد! با ضعف ایمانی که ما داریم، از کجا می‌دانیم که در بلاها و ابتلائات و شاداید ثابت قدم خواهیم ماند، از کجا می‌دانیم قلباً هم از دین خارج نخواهیم شد. برای بسیاری از مردم، در اثر سختی‌ها و مشکلات و بلاها، تردید و شک حاصل می‌شود، و توقع دارند که مثلاً الان باید وقت ظهور آن حضرت عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف باشد و چرا ظاهر نمی‌گردد و... .

او هم منتظر امر خداست

زمانی مرحوم شیخ ابراهیم حابری در مسجد کوفه معتکف بود، حضرت غایب عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف را در خواب دید، حضرت به او فرمود: این‌ها که در این‌جا معتکفند، از خوبان و صلحا هستند، ولی هر کدام حاجتی دارد: مال، عیال، خانه، قضای دین، رفع کسالت و مرض و... ولی هیچ‌کس به فکر من نیست

و برای ظهور و فرج من به طور جدی دعا نمی‌کند! گویا حضرت علیه‌السلام از ما می‌خواهد که اعتکاف و توسل و دعایمان برای خصوص فرج و ظهور آن حضرت واقع شود، ولی ما به او خطاب می‌کنیم که: «عالم ز دست رفت، تو پا در رکاب کن.» و یا این‌که می‌گوییم: «ای یوسف زهرا، بیا.» غافل از این‌که او هم از خدا می‌خواهد که بیاید. مگر آمدن او به دست اوست که از او می‌خواهیم از زندان بیرون بیاید؟! بلکه همه باید از خدا بخواهیم تا اذن دهد او ظهور نماید. خود او هم منتظر امر خدا و الهامات خداست، تا ظهور کند و خود را معرفی کند، و از غریبی و درماندگی نجات یابد؛ زیرا گرفتاری او، گرفتاری همه بشر، و نجات و فرج او، نجات همه و فرج برای همه است.

آیا حضرت حجّت عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف از دوستانش غافل است؟!

آیا حضرت صاحب عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف که از دست دشمن‌ها در پشت پرده غیبت است، از دوستانش هم غافل است که هر چه بر سرشان آمد، آمد؟ این خیال‌ها از ضعف ایمان است. آیا می‌شود که حضرت حجّت، حقانیت مذهب را تقویت و تأیید نکند؟! خدا می‌داند آن حضرت تا به حال چه کرده و چه می‌کند! چه قدر فرق است بین کسی که او را «عین‌الله الناظره»، (چشم بینای خدا)، و این مجلس ما را در محضر او می‌داند، و یقین دارد که حدود و اندازه همه کلمات و... نزد آن حضرت از وضاحت است، و کسی که چنین فکر نمی‌کند!

انتظار فرج و تحصیل مقدمات آن

ما باید انتظار فرج حضرت غایب عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف را داشته باشیم، و فرجش را فرج عموم بدانیم، و در هر وقت و هر حال باید منتظر باشیم، ولی آیا می‌شود انتظار فرج آن حضرت را داشته باشیم، بدون مقدمات و تحمل ابتلائاتی که برای اهل ایمان پیش می‌آید؟!

با این حال، چه اشکالی دارد که تعجیل فرج آن حضرت را با عافیت بخواهیم، یعنی این‌که بخواهیم بیش از این بلاها که تا به حال بر سر مؤمنین آمده، بلاهای دیگری نبینند؟! زیرا در روایت آمده است: وقتی سفیانی خروج می‌کند، هر کس نام علی، فاطمه، حسن و یا حسین را دارد می‌کشد. پس از این‌که عده‌ای کشته می‌شوند، بقیه می‌گویند: پدران و مادران ما گناه کرده‌اند و این اسم‌ها را بر ما گذاشته‌اند، ما چه تقصیر داریم؟! در این جا سفیانی تفضل می‌کند! و به افراد خود دستور می‌دهد از کشتن صاحب بعضی از نام‌ها خودداری کنند، ولی صاحب بعضی از نام‌ها را بکشند! چنان‌که زمانی یهودی‌ها اگر می‌دیدند صاحب شناسنامه، شیعی است، فوراً او را می‌کشند، الان هم منتظر دستورند!

در هر حال، باید منتظر فرج باشیم ولی با مقدمات آن؛ ولی می‌دانیم که ضعیفیم و طاقت ابتلائات سخن را نداریم. لذا از خدا بخواهیم که شیعه بعد از این دیگر به ابتلائات بیشتر، مبتلا نشود. و اهم مقدمات انتظار فرج راکه توبه و طهارت از گناهان است، تحصیل کنیم.

